

Дорогие студенты!

Beste cursisten Russisch,

We hadden het niet verwacht, maar op 24 februari is de oorlog in Oekraïne uitgebroken. Ik vind het belangrijk om te zeggen dat deze zogenaamde 'militaire actie' een aanval is op de democratische ontwikkeling van Oekraïne, en dat is onacceptabel. Ik schaam me zowel voor de aanval als voor de visie die vanuit het Kremlin wordt uitgesproken. Ook vind ik dat iedereen zich betrokken moet voelen als het gaat om fundamentele waarden en normen die al jaren worden geschonden. Vanaf het begin van deze oorlog is de Russische regering, naar mijn mening, bezig met het vernietigen van de Oekraïense cultuur en infrastructuur, onder het motto van 'demilitarisatie en denazificatie van Oekraïne'.

Hiermee doet de Russische overheid ook een aanval op de cultuur en het erfgoed van Rusland. Alleen al in de eerste week van de oorlog zijn de overgebleven onafhankelijke media, nadat zij als buitenlandse agent waren bestempeld, compleet gesloten. Behalve – tot nu toe – Novaja Gazeta, met als hoofdredacteur Dmitri Moeratov, die in 2021 de Nobelprijs voor de Vrede kreeg. Daarnaast is een wet aangenomen die elke verwijzing naar de oorlog, indien tegenstrijdig met wat overheid en staatsmedia beschrijven als 'verspreiding van valse informatie', kan bestraffen met 15 jaar gevangenisstraf. Hierdoor zijn de meeste buitenlandse journalisten, ook Nederlandse, uit Rusland vertrokken, samen met vele internationale bedrijven als IKEA, McDonald's en Samsung.

De grootste zorg in dit verband is dat wij, en ook Russen die anders over deze gebeurtenissen denken, een steeds minder realistisch beeld van de situatie zullen krijgen. Veel van deze Russen zijn inmiddels naar andere landen gevlucht. Maar nog veel meer andersdenkenden zullen in Rusland blijven wonen met dit leed. In de afgelopen week heb ik met Russen gesproken die met andere ogen tegen de oorlog aankijken, en ik heb veel woorden van steun van de cursisten Russisch gekregen: Ik zie al deze reacties als een teken van solidariteit voor Oekraïners die moeten vluchten en moeten lijden door de aanval van, helaas, mijn geboorteland. Een van de reacties was: *'Juist nu hebben wij nog meer redenen om Russisch te leren'*. Want sommige van de cursisten leren Russisch juist om met Oekraïners te spreken, zijn nu bezig met het regelen van opvang voor de vluchtelingen en zullen via Russisch met hen communiceren.

Het belangrijkste is dat wij niet mogen toelaten dat de oorlog mensen verdeelt, iets wat nu al aan de gang is. Zoals één van de cursisten aangeeft, *"momenteel buitelt men hier over elkaar heen in misplaatste postmoderne pogingen alles wat Russisch is te cancellen. Een festival met werken van Stravinsky en Tsjajkovski dat wordt geannuleerd, Dr. Zhivago van Pasternak dat ineens niet vertoond zou mogen worden. Dat Stravinsky Rusland was ontvlucht en dat Pasternak zelf door het regime van de USSR werd gekneveld lijkt de initiatiefnemers gemakshalve te ontgaan. Ook lijkt ze de ironie te ontgaan dat ze nu zelf grijpen naar maatregelen die in de totalitaire USSR of door het regime van Poetin werden en worden gebruikt"*.

Daarom gaan wij zeker door met het leren van de Russische taal, en wij blijven naar deze mooie taal en cultuur kijken op dezelfde manier als waarmee wij er ooit mee begonnen. Speciaal in deze oorlogstijd kunnen taal en cultuur mensen helpen om bruggen te bouwen wanneer andere middelen niet meer werken.

Elena Bogdan,
Docent Russisch

Dit bericht is afgestemd met de cursisten Russisch bij de Volksuniversiteit Utrecht